

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/426/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114224222
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1114224222.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: Z.. M. E., H.. XX. XX. XXXX, C. E. V.. Č.. X/XXXX, C., proti odporcovi: CVENGROŠ, spol. s r. o., IČO: 35 907 444, Bukureštská ul. č. 3, Bratislava, o určenie vlastníctva, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 09. júna 2015, č. k. 14C/154/2014 - 89, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením odmietol podanie navrhovateľky a o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 42 ods. 3, § 43 ods. 1, 2, § 90, § 79 ods. 1 a vecne tým, že navrhovateľka vady návrhu na začatie konania, na ktorých odstránenie bola vyzvaná uznesením zo dňa 15. 12. 2014, č. k. 14C/154/2014 - 81 neodstránila, napriek poučeniu o následkoch ich neodstránenia, keď ani v podaní zo dňa 20. 12. 2014 navrhovateľka určitý a vykonateľný petit neuviedla. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka sa v prvej časti návrhu domáhala určenia, že je vlastníkom domu zodpovedajúcom 2/3 celého domu od júla 2011 s tým, že v podaní zo dňa 20. 12. 2014 špecifikovala nehnuteľnosť tak, že ide o bytový dom - LV č. XXXX, parcelné číslo XXXX/X, XXX m², zastavané plochy, druh stavby XXX - XX bytov s tým, že takto formulovaný petit je neurčitý a nevykonateľný a nie je možné o ňom v súdnom konaní rozhodovať, keď z výpisu z Listu vlastníctva č. XXXX vyplýva, že dom, ku ktorému žiada navrhovateľka určiť vlastnícke právo k X/X k celku je bytový dom a preto znenie petitu nie je v súlade so zákonom č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, keďže súdnym rozhodnutím nie je možné určiť vlastnícke práva k celému bytovému domu, resp. určiť podiel k celku, ale iba k jednotlivým konkrétne špecifikovaným bytom, ktoré sú samostatným predmetom vlastníckeho práva. Poukázal na skutočnosť, že aj druhá časť petitu návrhu je neurčitá a nevykonateľná, nakoľko sa navrhovateľka domáha zaplataenia finančnej čiastky vo výške 600. 000 eur, keď je neurčité voči komu sa tejto povinnosti domáha, nakoľko v návrhu uviedla, že od ostatných vlastníkov bytového domu, ktorých však v návrhu nešpecifikovala a v doplňujúcom podaní zo dňa 20. 12. 2014 uviedla, že sumu žiada vyplatiť od všetkých skutočných vlastníkov trinástich bytov s tým, že ich neuviedla a ani ako účastníkov konania na strane odporcu neoznačila.

Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie a navrhla konanie prerušiť do jej návratu zo zahraničia. Uviedla, že dom financovala od dňa kúpy jej bytu, byt č. XX, XX a suterén domu financovala od roku 1998 do júna 2011, čo je možné si overiť v NBS, platbami vo výške 158 eur a od marca 2009 vo výške 146 eur financovala celú jednu stupačku s malými bytmi s tým, že o prácu výskumného pracovníka na Katedre medzinárodného a európskeho práva na dobu určitú prišla následkom počínania nového vedúceho katedry k 30. 06. 2011 a bez práce, na ktorú je riadne kvalifikovaná, je od 01. 07. 2011. Namietla, že súd by nemal napomáhať organizovanej skupine domu a mimo neho v poškodzovaní práv človeka v núdzi, kam sa dostal v priamej zhode s počínaním svojich dvoch posledných zamestnávateľov, keď poškodzovanie majetkových práv človeka v núdzi odporuje

právu ES a EÚ. Uviedla, že ako vzdelaná žena by nemusela odchádzať za príliš obyčajnou prácou do zahraničia, ak by súd riadne konal a prešetril podvody v jej dome s tým, že dňa 22. 08. 2013 podala žalobu o náhradu škody, sp. zn. 20C/49/2013, pričom súd doposiaľ uplatňoval iba šikanózný výkon práva, ktorý nie je dovolený našim právnym poriadkom a z počinania súdu je zrejmé, ktoré záujmy ochraňuje a ktoré spod svojej ochrany vylúčil.

Odvolací súd preskúmal vec v medziach a dôvodoch podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné a napadnuté uznesenie je vecne správne.

Podľa § 43 ods. 1 O. s. p., sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať.

Podľa § 43 ods. 2 O. s. p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. Ak bolo podanie doplnené alebo opravené v celom rozsahu v súlade s uznesením podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže podľa § 210a rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

Predpokladom postupu súdu podľa § 43 ods. 2 O. s. p. (odmietnutie podania), je okrem iných podmienok, i výzva súdu vo forme uznesenia, ktorým sa účastník vyzýva na opravu alebo doplnenie nesprávneho, neúplného alebo nezrozumiteľného podania v súdom určenej lehote (§ 43 ods. 1 O. s. p.), ktoré je potrebné v zmysle ust. § 168 ods. 2 O. s. p. doručiť účastníkovi, ktorý sa na opravu podania vyzýva.

Postup podľa § 43 ods. 1 O. s. p. a odmietnutie podania podľa § 43 ods. 2 O. s. p. prichádza do úvahy len vtedy, ak podanie, ktoré má byť návrhom na začatie konania, nemá všetky zákonom predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľné. Pri rozhodovaní podľa uvedených procesných ustanovení súd môže posudzovať len splnenie formálnych náležitostí podania. Nemôže posudzovať dôvodnosť žaloby z pohľadu, či uplatňované právo vyplýva z tvrdení uvedených v návrhu, či obstoja právne hodnotenie skutkových tvrdení, ani či navrhované dôkazy sú spôsobilé preukázať skutkové tvrdenia. Ak žaloba nie je opodstatnená, je to dôvod pre jej zamietnutie. Zamietnuť žalobu však môže súd len rozsudkom.

Procesný nárok je tvorený jednak predmetom nároku, ktorý je v podstate formulovaný v žalobnej žiadosti ako požadovaný enunciat predpokladaného súdneho rozhodnutia, a jednak základom nároku, ktorý obsahuje právne významné skutočnosti, na ktorých navrhovateľ zakladá svoj žalobný návrh. Navrhovateľ teda musí v konaní nielen uviesť žalobný petit, ale musí tvrdiť právne rozhodné skutočnosti, na ktorých základe sa domáha, aby súd jeho žalobe vyhovel.

Z obsahu návrhu navrhovateľky vyplýva, že sa domáhala určiť, že je vlastníkom domu zodpovedajúcim X/X celého domu od júla 2011 a zároveň uloženia povinnosti ostatným tzv. vlastníkom domu (CVENGROŠ, spol. s r. o.) zaplatiť Z.. M. E. (od 29. 11. 2014 Z. E., rod. č. XXXXXX/XXXX) sumu zodpovedajúcu X/X trhovej ceny celej nehnuteľnosti domu E. X/XXXX N. C. vo výške XXX. XXX eur.

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 15. decembra 2014, č. k. 14C/154/2014 - 81 vyzval navrhovateľku na odstránenie väd návrhu na začatie konania v lehote 30 dní tak, aby špecifikovala petit návrhu, t. j. ako žiada vo veci rozhodnúť, presne špecifikovala nehnuteľnosť, ku ktorej žiada určiť svoje vlastnícke právo a zároveň uviedla, od koho žiada zaplataenie sumy 600. 000 eur, keď označenie ostatní vlastníci bytov určité nie je, pričom uznesenie bolo navrhovateľke doručené do vlastných rúk dňa 19. 12. 2014.

Z podania navrhovateľky zo dňa 29. 12. 2014 vyplýva, že sa jej určovacia žaloba týka nehnuteľnosti - bytového domu - LV č. XXXX, parcelné číslo XXXX/X, XXX m², zastavané plochy a nádvorja, druh stavby XXX - XX bytov s tým, že sumu za jej odchod z domu a jej podiel v nehnuteľnosti žiada vyplatiť od všetkých skutočných vlastníkov 13 bytov, ktorí sú uvedení na LV aj s príslušnými ľarchami, ktoré majú, vzhľadom na jej dlhodobé financovanie viacerých bytov v dome, ako aj nedoplatky, ktoré sú úmyselne na jej byt účtované s cieľom zmocniť sa jej majetku od roku 1998, keď jej manžel opustil spoločnú domácnosť dňa 07. 11. 1997.

Odvolací súd považuje za nevyhnutné uviesť, že z uznesenia, ktorým súd prvého stupňa vyzval navrhovateľku na odstránenie väd jej podania jednoznačne vyplývalo, v čom súd prvého stupňa videl nesprávnosť, neúplnosť podania navrhovateľky, ako má byť nesprávnosť, neúplnosť doplnená, t. j. obsahovalo konkrétne poučenie, ako má navrhovateľka nedostatky odstrániť.

Súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením vecne správne, keď podanie navrhovateľky odmietol, nakoľko navrhovateľka vady neodstránila ani postupom prvostupňového súdu podľa § 43 ods. 1 O. s. p., pričom vyššie uvedené vady nedovolili súdu pokračovať v konaní, keďže podanie navrhovateľky neobsahuje presný, určitý a najmä vykonateľný petit s tým, že odvolací súd zároveň považuje za potrebné uviesť, že podanie navrhovateľky neobsahuje ani všeobecné náležitosti vyžadované ustanoveniami § 42 ods. 3 a náležitosti vyžadované osobitnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku (napr. § 205 ods. 1, 2), nakoľko z neho vôbec nie je zrejmý súvis medzi opísanými skutkovými okolnosťami a určovacím petitom.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.